

Omdat God goed is?

As die man is ontrou, God bly getrou. As die man nie staatmaak op sal nie vergewe word nie, maar God bly goed. God kan Homself nie verloën nie, Hy is onveranderlik. Hoe kan dit wees? God bly “goeie” selfs wanneer hy straf die oortreders? Yup! Die Bybel is kategoriees: “Elke goeie gif en elke volmaakte gawe daal van bo af neer, van die Vader van die ligte, by wie daar geen verandering of skaduwee van omkering is nie” (Jakobus 1:17); “Want Ek is die HERE, het nie verander nie; en julle, kinders van Jakob, is nie verteer nie” (Maleagi 3: 6).

Omdat God goed is?

“Loof die Here, want Hy is goed, want sy goedertierenheid is tot in ewigheid” (Ps 136: 1)

Inleiding

God is goed! Dit is die posisie van die Skrif.

In bykomend tot die gesegde “goeie”, is God beskryf as een wat die vergifnis en vol goedheid hou aan almal wat Hom aanroep “Want U, o Here, is goed, en gereed om te vergewe en groot van goedertierenheid vir almal wat roep jou” (Psalm 86: 5).

Wat van diegene wat nie aanroep nie God? God is goed? Ja, God is goed! Die Bybel toon dat indien die man is ontrou is, Hy bly getrou, dus, God is goed, selfs wanneer die man nie uitroep: “As ons ontrou is, Hy bly getrou; Hy kan Homself nie verloën nie” (2 Timoteus 2:13).

As die man is ontrou, God bly getrou. As die man nie staatmaak

op sal nie vergewe Word nie, maar God bly goed. God kan Homself nie verloën nie, Hy is onveranderlik. Hoe kan dit wees? God bly “goeie” selfs wanneer hy straf die oortreders? Yup! Die Bybel is kategoriese: “Elke goeie gif en elke volmaakte gawe daal van bo af neer, van die Vader van die ligte, by wie daar geen verandering of skaduwee van omkering is nie” (Jakobus 1:17); “Want Ek is die HERE, het nie verander nie; en julle, kinders van Jakob, is nie verteer nie” (Maleagi 3: 6).

God sal “goed” te bly, selfs wanneer giet sy toorn oor die onbekeerlike? Hoe kan daar soveel lyding in die mensdom en God bly goed? Jy kan God almagtig “en” goeie “versoen met die probleem wat deur die filosofie van die bestaan van die Bose?

Sommige beskou hierdie kwessies as ‘n teologiese probleem van groot omvang, maar die probleem is nie in God nie, maar op die begrip van baie mense wat probeer filosofie met die teologie om saam te smelt.

God is goed

God is God, dit is, almagtig, alwetend en alomteenwoordig. Ons is ook in die Bybel vertel dat God die Here is en Sovereign en Vader, Koning, ens

Maar wat bedoel Word met “goeie” wanneer ons lees: “God is goed”?

Die eerste leser reaksie belangstel om die ware betekenis van die term om te weet is ‘n woordeboek te soek en maak die volgende lees:

“‘n goeie – adj. – 1. Dit is soos dit moet wees of hoe ek dit behoort te wees; 2. Wat is die goeie; 3. Ervare, regs-handed; 4. Werker; 5. Gunstige; 6. winsgewend, 7. Skerp, snaaks; 8. Compliant hul pligte; 9. Veilige, soliede; 10.

Gereelde, normaal; 11. geskik is. – S. m. – 12. Goeie Man”

Watter van hierdie gesegdes van toepassing op God wanneer ons lees ‘God is goed? Die adjektiewe hierbo gelys is almal relevant tot die mens se wêreldbeskouing van ons tyd, die beeld van die moderne mens. Vir die moderne “goeie” man verwys na ‘n persoonlike hoofde, permanente vervreemding van ‘n persoon nie kwaad doen nie, welwillende.

Maar dit was die psalmdigter se wêreldbeskouing Dawid toe hy gesê het: “God is goed”?

Hoewel die regering van Dawid as teokratiese geklassifiseer, in sy tyd samelewings was gestruktureerde en gekweek om ‘n kultuur met aristokratiese beginsel nie, want daar was ‘n groot afstand tussen die koning en sy onderdane. In sosiale verhoudings, was daar ‘n groot gaping tussen meester en kneeg, die baie verskynsel aristokratiese samelewings.

Algehele, aristokrasie (die Griekse ἀριστοκρατία van ἀριστος (Aristos), die beste, en κράτος (KRATOS), krag, staat), lees ‘krag van die beste “, dit is, is dit ‘n vorm van regering waarin ‘n elitistiese groep beheer die politieke mag, en die stad-state van die Spartane status byvoorbeeld regeer deur ‘n aristokrasie.

Sodanige aanwysing “krag van die beste” herinner ons dat, in die oudheid, die aristokrate is “beste” aangewys, “goeie”, “jy”, “verskillende”, “gekies.

Goed? Yup! Die Griekse term vertaal “goeie” is ἀγαθός (agathos), oorsprong in ‘n ander wat ooreenstem met die naamwoord wortel Arete.

“... vervat in homself die kombinasie van adel en militêre bekwaamheid (...) byna nooit die later gevoel van ‘goeie”, soos Arete nie die morele grond” Jaeger, Werner, PAIDEIA, die vorming van die mens Griekse vertaling Arthur M. Parreira, Londen: .. Ed Martins Fontes, 2003. Page 27;

“Verhuurder en Arete is onlosmaaklik verenig. Die wortel woord is dieselfde: ἀριστος, oortreffende onderskei en gekies...” Ibid, p 26..

Die verhuurder toestand was perfek uit 'n funksionele oogpunt, dit is, afwesig van die morele nuanse dat ons samelewing gebruik word en lof, sodat die voorwaarde dat jy bly intrinsieke verhouding tot die goeie idee.

Friedrich Nietzsche in sy werk 'geslagsregister Waardes', het die volgende waarneming:

“... dit dat presies, uit 'n etimologiese oogpunt, die benaming vir” goeie “geskep deur die verskillende tale? Ek het toe uitgevind dat hulle almal na dieselfde konseptuele transformasie – wat, oral, “edele”, “aristokratiese” in die sosiale konteks, is die basiese konsep van wat noodwendig ontwikkel “goeie”, na ‘geestelik edele”, “ aristokratiese “van die” geestelike goed gebore “,” geestelik bevoorreg ‘: ‘n ontwikkeling wat altyd parallel aan daardie ander maak loop’ meen ‘, ‘n gemeenskaplike “,” ‘n lae “word transmuteer uiteindelik” slegte” Nietzsche Friedrich, morele Genealogie – ‘n twis, vertaal Paulo Cesar de Souza, Sao Paulo: Companhia das Letras, 2009. Page 18.

Vertaal die Griekse woord agathos vir “goeie” as gevolg van die transformasie van betekenis deur die eeue heen omkeer die idee dat die Bybel bied, vir die Griekse woord ‘agathos’ as gevolg van die Bybelse konteks waarin dit bedryf word, moet vertaal word as ‘n edele ‘omdat die etimologiese wortel van die woord’ agathos beteken een wat is, wat die werklikheid het, wat is ‘n ware, ware ‘. Ten opsigte van die term, Nietzsche beweer dat selfs met betrekking tot ‘n subjektiewe verandering, die term beteken “die ware as die waarheid. Die term is gebruik om die leuse van die adel te voer, ten einde die edele van die gewone man, leuenaar (Jaeger, PAIDEIA, p. 19) te onderskei.

Wat is die betekenis van 'waar' wanneer dit lui: "Deur geensins; altyd God moet waaragtig wees en elke mens leuenagtig, soos geskrywe is: Sodat U geregverdig kan Word in u woorde en oorwin as U gerig hou" (Romeine 3: 4). Of, wat is die betekenis van 'n leuenaar? In hierdie vers, die betekenis van 'waar' en 'n leuenaar se eie morele konnotasie? Verwys na die individu se karakter? Let wel:

"En die diensknegte het uitgegaan op die paaie en almal versamel wat hulle gevind het, slegtes sowel as goeies, en die bruilofsaal het vol gaste" (Mt 22:10);

Hoe die gelykenis te interpreteer? Die Bose en die goeie wat slawe van die bevele van sy heer het morele konnotasies? Moenie! "In "die teks, slegte en goeie het die gevoel van 'veragtelike "en" edele", Klein "en" groot "vir die Here van die gelykenis is geen aannemer van die persoon.

"Hy laat sy son opgaan oor slegtes en goeies, en Hy laat reën op regverdiges en onregverdiges" (Mattheus 5:45).

In die Bergrede, wat die gevoel van goed en sleg? Nou weet ons dat God geen aannemer van die persoon is, en dat die son opkom oor edeles en gewone, regverdige en die onregverdige, sodat die betekenis van "slegte" woorde en "goeie" kan nie geïnterpreteer Word in 'n morele sin.

"Die liggaam is die lamp van die oë; sodat as jou oog goed is, sal jou hele liggaam verlig wees; Maar as jou oog sleg is, is jou liggaam vol duisternis" (Mt 06:22 -23).

Die oë mag wees moreel sleg of goed is? Of die gevoel van "slegte" en "goeie" verwys na die idee van 'n eenvoudige, algemene, kontrasterende met die goeie idee is edel? Die Barclay kommentator beveel vertaal "goeie" deur vrygewige, is egter nie die korrekte vertaling, omdat die idee van vrygewige verwys na die milddadigheid van die edeles te doen wat hulle wou met wat aan hulle behoort.

“Vir ‘n meer getrou aan die oorspronklike teks ons vertaal hier ruim in ‘n goeie plek of eenvoudig. Jesus loof die ruim oog” Barclay, William, Kommentaar op die Nuwe Testament. P. 264.

Vandaar die volgende gedeelte:

“Is dit nie geoorloof om my om te doen wat jy wil hê wat my? Of is jou oog verkeerd, omdat ek goed is?” (Mt 20:15)

Gegewe die vrygewigheid wat self die “goeie” doen die wat in pas is met wat aan hulle behoort het, die edele bekommerd tereg wysing werkers wat sy daad gesensor. Volgens die siening van die mens van ons tyd, die werkgewer se optrede is ‘n despautério omdat hy gelykstaande werkers dieselfde salaris aan almal te gee, sonder inagneming van die werkyd van elke egter volgens die visie van die mens in die tyd van Christus die despautério ontstaan wanneer die gewone man daag die milddadigheid van die edele *“Vir drie bewe die aarde onrustig; en vier wat nie uithou nie: Vir ‘n slaaf as hy koning word, en ‘n dwaas as hy volop brood het; Vir ‘n gehaat vrou toe sy getroud is; en ‘n slavin vir haar meesteres”* (Spreuke 30:21-23).

Jaeger die ontleding van die gedigte van Theognis, aangeteken:

“Die digter adviseer die transaksie met die slegte (Kakoi), waarin die digter sluit almal wat nie aan ‘n edele geboorte behoort nie te vermy; Aan die ander kant, het ook, edel (agathos) net gevind onder hul eweknieë” (Jaeger, PAIDEIA, 244).

Wanneer ‘n ontleding van Bybelse tekste, moet nie net beperk word om die betekenis te gebruik dat die terme vandag, te danke aan die ontwerp wat ons samelewing gedruk aan sekere terme.

Ook, wanneer ons lees van sekere terme in die Skrif, ons moet hulle verstaan met die oë van die samelewing in die tyd, en

ontsnap uit die wêreld siening gemaak deur filosofiese beginsels van die tyd, vir die saak wat die filosowe van die tyd bespiegel was geen effek nie, selfs nie die man van daardie maatskappy, was eens die gebied van ontologiese, so ver van die sosio-kulturele ontwerp van die Bybel skrywers.

Terwyl die samelewing gedefinieer dinge in funksionele terme, filosowe soos Plato, begin om vrae te vra oor die aard van menswees, van die werklikheid, van die bestaan van wesens en metafisiese vrae, en die wete dat was die vervaardiging van die tyd, het 'n morele las en etiek, wat nog nie deur die samelewing ervaar.

Jaeger beweer dat die terme 'Arete "en" goeie "in antieke Griekeland, het geen konnotasie van morele grond, vandaar die vraag: Wanneer hierdie terme word nou gebruik om met morele konnotasie? Wanneer filosowe soos Sokrates en Plato, deur spekulasie van kennis en wetenskap, filosofie verdien 'n morele orde, want dit is 'n wetenskap wat aspekte en probleme van ontologiese orde spekuleer.

Terwyl hy in Sokrates spekulasie is beperk tot ontologiese en morele kwessies, het Plato betrokke in die pad van die metafisika en kosmologie. In Plato floreer 'n humanistiese filosofie, godsdiens en moralistiese. Dit was in die werke van Plato baie van wat is aangekondig deur spiritualiste en deur Katolieke, soos die idee van reïnkarnasie en die vagevuur.

Die "goeie" wat die edeles aangewys, herdoop die goeie, die ideale wêreld, die wêreld van idees. Kwessie van Plato het 'n rewolusie van konsepte, maar die mense van sy dag en die volgende geslagte, het nie dadelik na jou praktyk verander. Wanneer Jesus kom, het so 'n filosofiese konsep was nog nie deel van die mense, veral diegene wat die Koine Grieks gebruik.

Die grootste probleem het met die filosofie ontwikkel deur die eerste priesters, die Patristiese. Wanneer geskep liturgieë,

dissiplines, gewoontes, ens, amalgameer Platoniese konsepte en Sokratiese gesê die Christelike leer. In die eerste eeu, sien ons die sterk morele en dogmatiese Vandaar tendens, duidelik invloed van asketiese gewoontes.

Jy kan net erger Word? Yup! Rotterdam Erasmus ingesluit Sokrates as pre-Christen-martelaar, sodat hy gesmeek, "*Sancte Sokrates, ora pro nobis!*" (Jaeger, PAIDEIA, 493). Jaeger wys daarop dat deur die piëtisme gehuisves in die Sokrates van arms, want hulle het gesien in dit sekere geestelike affiniteit (Ibid, p. 494). Wat van Augustinus, wat gebaseer is op Plato se gedagtes?

As Jesus self geleer om die manier waarop die mens lei tot God, Christenskap het die Platoniese filosofie die behoefte wêreldse plesier in toom te hou, stel die praktyk van 'n strawwe lewenstyl, jaag praktyke geneem deur deugsame ten einde 'n spiritualiteit te bekom groter. Dai, baie priesters by die asketiese ideaal, om te glo dat die suiwering van die liggaam sal help in die suiwering van die siel.

Van toe af, elke keer as jy 'n verwysing na God as "goeie", is die teks deurtrek met die idee van morele perfeksie, verontagsaam die feit dat Hy die Here is. Dit is waar 'n aantal vrae ontstaan: as God goed is, waarom is daar onheil?

Sulke vrae is daarop gemik man te verblind nie die waarheid te sien. As die vraag van die Satan in Eden, benadrukte vererger verbod op die koste van die vryheid verleen (Gen. 3: 1), is die vraag: "As God goed is, waarom is daar bose", gee aanleiding tot paradokse, in werklikheid, nie van beweerde teenstrydighede is die gevolg van 'n verkeerde interpretasie van die Bybel en sy historiese konteks.

Die doel van hierdie artikel is om aan te toon dat God goed is, ongeag van die feit dat hy die mense van Nineve gespaar of swig gemaak Sodom en Gomorra met duisende onskuldige kinders (Genesis 19:25; Joh 04:11). Sulke gebeure wat nie

mischaracterize of die God van die Bybel karakteriseer as 'goed' of "bose".

Niemand is goed nie, behalwe een, naamlik God

"Jesus sê vir hom: Waarom noem jy 'n goeie Niemand is goed nie, behalwe een, naamlik God?" (Lukas 18:19)

Wanneer Jesus onomwonde: "Daar is niemand goed nie behalwe een, naamlik God," is gefokus op die aanbieding van 'n ontologiese antwoord op die probleem van die Bese? Die bewering "Niemand is goed nie, behalwe een, naamlik God" verwys na 'n vraag van filosofiese einde?

Ek sê nie! Jesus het nie probeer om filosofiese vrae soos die aard van menswees, die werklikheid, die bestaan van 'n naasbestaande of metafisiese vrae.

Maar as ons sê: "God is goed", die eerste vraag wat deur die studente is: "As God 'almagtig' en 'n goeie, en hierdie vraag in 'n, deur toe-te laat om die bestaan van die Bese en lyding?" 'n voetstuk as die moeilikste vraag van die geskiedenis van die Christelike teologie.

Is dit aanvaarbaar vir 'n nie-Christelike teenwoordig 'n paradoks, soos in die geval van die Epikurêïese paradoks. Hoekom aanvaarbaar? Want wie die paradoks onbewus van die aard van God geformuleer! Epicurus het gesê dat God en die Bese nie kan bestaan as God is alwetend, almagtig en welwillende, maar God self sê is goed en kwaad "Toe het die HERE God gesê: Kyk, die mens geword soos een van Ons deur goed en kwaad" (Gen. 3:22).

God is die Here, edel, dit is, 'n goeie en goed en kwaad, want Hy is die Here alle mense beloon, en gee die goeies en die

Bose aan ander, AL na gelang van wat probeer "Wie sal lewer elkeen volgens sy werke; naamlik: Die ewige lewe vir die wat deur volharding in goeie werke heerlikheid, eer en onverganklikheid; Maar die toorn en woede wat eiesinnig, luister na die waarheid nie, maar aan die ongeregtheid gehoorsaam; Verdrukking en benoudheid oor die siel van elke mens wat kwaad doen; eerste vir die Jood en ook vir die Griek; Maar heerlikheid en eer en vrede vir elkeen wat goed doen; eerste vir die Jood en ook vir die Griek; Omdat, na God, daar is geen aannemer van die persoon" (Romeine 2: 6 -11).

God is die Here, God is goed en op dieselfde tyd, het hy is 'n soort en ernstige "Let Dan op die goedertierenheid en die gestrengheid van God: gestrengheid oor die wat geval het, maar goedertierenheid oor jou as jy in die goedertierenheid bly: Anders sal jy ook afgekap word" (Romeine 11:22), dit is, is dit God wat die straf vir oortreders ingestel, so word gesê," wat die lig en die duisternis skep: Ek vrede maak en die onheil skep: Ek, die HERE al hierdie dinge doen" (45: 7).

In watter sin God skep die Bose? Ten einde te vergelding, geregtigheid, sodat reciprocates met suiwer liefde en styfheid perverse "die HERE my Dan vergelde na my geregtigheid, na my reinheid voor sy oë. Met die barmhartige, benigne shows wat jy; by die opregte man betoon U. Met die suiwer jy jouself suiwer wys; maar met die Bose jy hard shows" (2 Samuel 22:25 -27); "by die reine rein; maar by die valse betoon U Uself verkeerd" (Ps 18:27).

Dit was die posisie van 'n meester: "In reaksie hierop het egter sy heer sê vir hom: Jou slegte en luie dienskneg, Jy het gewet dat ek maai waar ek nie gesaai het nie, en bymekaarmaak waar ek nie uitgestrooi het nie? Jy moet Dan my geld gegee het by die wisselaars en kom ek ontvang het deur my eie, met rente" (Mattheus 25:26 -27). Diegene wat goed is dienaars, genade, aan die slegte, die buitenste duisternis.

Dit is die posisie van Christus: "Wanneer die Seun van die

mens in sy heerlikheid kom en al die heilige engele saam met Hom, dan sal Hy op sy heerlike troon sit; En al die nasies versamel word voor Hom, en een van die ander as 'n herder die skape van die bokke (...) En hulle sal weggaan in die ewige straf, maar die regverdiges in die ewige lewe" (Mattheus 31-32 en 46).

Wanneer Jesus nooi: "Kom na My toe, almal wat vermoeid en belas is, en Ek sal julle rus gee. Neem my juk op julle en leer van My, want Ek is sagmoedig en nederig van Hart; en julle sal rus vind vir julle siele. Vir my juk is sag en my las is lig" (Mat 11:28 -30), sal die speler met die groter view Christus sien as 'goed', 'jy', 'n edele 'en op dieselfde tyd, welwillende, vir diegene wat aan Hom onderwerp aan hulle gegee 'n ligte las.

In die waarskuwing: "Ek onheil skeep," het verwys na die feit dat God sommige naburige lande soos roede van korreksie opgewek het, ten einde die mense van Israel te gee verstaan die noodsaaklikheid om te skakel (Jesaja 1: 5), maar ten spyte van die volk van Israel te straf, God is regverdig, en as gewaarsku, toegepas Word om die straf voor die toorn.

In 'n ander geval, buite verlossing en oordeel, sal God aan elkeen volgens sy werke.

Wanneer God die mens geskape het aan hom die krag van die besluit. As die gawes van God is onberoulik, selfs nadat die sonde, die man het in die besit van hul vryheid om te besluit, want die heerskappy oor die aarde aan die mense gegee. En toe God mens geword het en teruggekeer seëvierende na die hemel, het vir: dit is aan my gegee alle mag in die hemel en op die aarde!

As mans is gratis en oefen heerskappy oor die aarde, wat kan doen om die wat hulle wil. Daar is 'n ander punt, as die mens geword soos God, goed en kwaad, het ook die vermoë om die optrede van sy aanhangers te ontleed en te kommunikeer deur

goed en kwaad.

Die probleem van die kwaad ontstaan wanneer 'n man mis die gevoel van geregtigheid, en geen onheil sal doen vir die plesier. Die idee van vergelding tersyde gestel word, en die individu te verduister word in die begrip gooi in die praktyk van die bose. Alhoewel ek weet dat die optrede van sodanige individue, nie God nie ingryp nie, want al die mense toe in die wêreld bekend gestel is onder veroordeling en as God, van goed en kwaad fynproewers.

Maar goed en kwaad is in Eden aangebied deur 'n vrug, sodat goed en kwaad is onafskeidbaar. Die goeie en die Bese is komposisies wat smaak gee aan die vrug. Is twee kante van dieselfde munt.

Verstaan dit die werklikheid? Wanneer 'n ouer leer 'n kind en korrigeer die regstelling in sommige aspek vorm van kwaad, maar die Vader soek die goeie. Het iemand gee aalmoese blyk te wees om goed te doen, maar so 'n daad bestendig die ellende van diegene wat woon op aalmoese, wat in werklikheid is verkeerd. Sulke voorbeelde toon dat goed en kwaad is onafskeidbaar.

Volgens die Bybel, is God se geregtigheid nie stadig en nie crash nie, want die geregtigheid van God is wat uitgevoer word gedurende die eerste oortreding en sodat alle mans is skuldig bevind, ongeag van hul dade. Maar, met betrekking tot die alledaagse optrede, sal God vra rekening elke man, of regverdig of onregverdig, en in hierdie verband is daar geen aanneming van die persoon. Vir net so 'n rekening sal vasgestel word vir die regterstoel van Christus, en met die onregverdige, die Groot Wit Troon.

Die apostel Paulus Christene wat laat jou nie hou vir filosofiese redes maar wat Anders vind ons in die teologie, of kontemporêre of klassieke, is kwessies volgens die eerste beginsels van die wêreld gewaarsku: **"Pas op dat niemand kul**

jou deur die wysbegeerte en nietige misleiding nie, volgens die oorlewering van die mense, volgens die eerste beginsels van die wêreld en nie volgens Christus nie” (Kol 2: 8).

Hoekom meng in filosofie, baie Christene beweer dat hierdie kwessies is afetas wat in almagtig en liefdevolle God glo.

“Streng gesproke is die menslike ellende, of verkeerd was in al sy vorme is ‘n probleem net vir die persoon wat in glo God alleen, al-magtige en al liefdevolle” Anderson, Francis I. Aangehaal Luiz Sayão in ‘As God goed is, waarom is daar onheil? Item beskikbaar op die web.

Wat ons sien is dat daar is baie teoloë wat voorstanders van God nie, maar onbewus van sy woord. Erger nog, terwyl die Christelike wapens moet beperk word tot die woord van God, want dit is in staat om vestings soos geleerdes is in besit van die wapens wat aangebied word deur die wêreld **“want die wapens van ons stryd is nie vleeslik nie te vernietig nie, maar kragtig deur God om vestings neer te werp”** (2 Kor 10: 4; 2 Kor 6: 7; Romeine 13:12).

Met dowwe visie te danke aan moderne afdrukke, sommige vertalers was verplig om die term te gebruik as ‘goed’ in plaas van ‘n edele. Verander ‘n edele ‘na ‘n goeie “ontstel die teks idee. Gooi die etimologiese wortel van die term ‘agathos’, wat beteken ‘n mens wat is, wat die werklikheid het, wat is ‘n ware, ware ‘, het skade om die teks te verstaan.

Wanneer ons sê dat God Noble, Meneer, Goeie, ons die uitdrukking van die heerskappy van God en ons voorlegging aan Hom. God is die Ek is, wat is, wat ‘n werklikheid, wat is ‘n ware, werklike, konsep beter as dié wat in ons woordeboeke. Deur middel van hierdie konsep aan die term ‘agathos’, die konsep, die idee van die frase “God is goed” transmutes en stuur ‘n unieke betekenis.

Wanneer ons van mening dat God is goed, edele, onderskei,

Here, Vader, daar is geen teenstrydigheid tussen erns en liefde “Let Dan op die goedertierenheid en die gestrengheid van God: gestrengheid oor die wat geval het, maar goedertierenheid oor jou, as jy in die goedertierenheid bly; Anders sal jy ook afgekap Word” (Romeine 11:22).

God is ‘n ernstige en benigne weens edele, ‘n beter, of goed te wees, wat sluit enige soort paradoks tussen God is goed en daar lyding in die wêreld.

As teoloë oor die eeue heen die etimologiese wortel van die term ‘agathos’ geïgnoreer, ons gelaat met die vraag: wat hulle gedoen het met die term ‘agape’, Griekse woord vir liefde?

Oorspronklike Artikel: Por que Deus é bom?